

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2011, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci vyžiadanej osoby **V. P., rod. P.** v konaní na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, o sťažnosti vyžiadanej osoby V. P., rod. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. septembra 2011, sp. zn. Ntc 11/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby V. P., rod. P., **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. septembra 2011, sp. zn. Ntc 11/2011, bolo rozhodnuté, že podľa § 22 ods. 1, ods. 5 Zák. č. 154/2010 o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „Zákon o európskom zatýkacom rozkaze“) sa vykoná európsky zatýkací rozkaz vydaný Okresným súdom Plzeň – město, Česká republika, zo dňa 25. júla 2011, sp. zn. 27 T 34/2007, a vyžiadaná osoba V. P., rod. P., nar. X. v obci S., Česká republika, trvale bytom S., N. štátny občan Českej republiky, t. č. vo vydávacej väzbe v Ústave na výkon väzby v Košiciach sa odovzdá do Českej republiky na výkon trestu odňatia slobody uloženého mu odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Plzeň-město pod sp. zn. 27 T 34/2007, zo dňa 14. septembra 2007 za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1, 3 a § 213 ods. 2, 3 českého Trestného zákona na dva samostatné tresty odňatia

slobody a to súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného príkazu Okresného súdu Plzeň-město zo dňa 2. mája 2006, sp. zn. 37 T 43/2006, a trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, oba so zaradením do väznice s ostrahou, teda nepodmienečný trest odňatia slobody v celkovom trvaní 24 mesiacov (2 roky) za skutky, ktoré sú uvedené v napadnutom uznesení.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť V. P. a to prostredníctvom svojho obhajcu, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a svojho prepustenia z vydávacej väzby na slobodu. Sťažovateľ vo svojom písomnom podaní uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, nakoľko podľa jeho názoru neboli splnené podmienky na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Plzeň-město v Českej republike. Podľa jeho názoru uložený výkon trestu je premlčaný. On osobne žije už šesť rokov s družkou v Spišskej Novej Vsi, kde je prihlásený na úrade práce. Keďže družka je v šiestom mesiaci tehotenstva, chcel by byť pri nej čo najbližšie. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd, ako súd konajúci o sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie im predchádzajúce, pričom nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/ alebo b/ Tr. por., resp. podľa § 194 Tr. por., ale dospel k záveru, že Krajský súd v Košiciach rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa ustanovenia § 22 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 22 ods. 5 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak súd rozhodne o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, vo svojom rozhodnutí uvedie aj údaje o vyjadrení osoby k uplatneniu zásady špeciality.

Súd Českej republiky, a to Okresný súd Plzeň-město, vydal na V. P. európsky zatýkací rozkaz z dôvodu, že tento má vykonať v Českej republike trest odňatia slobody v trvaní spolu 24 mesiacov. V. P. bol totiž rozsudkom Okresného súdu Plzeň-město zo dňa 14. septembra 2007, sp. zn. 27 T 34/2007, ktorý sa stal právoplatným 17. októbra 2007, odsúdený za spáchanie trestných činov zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Českej republiky, resp. podľa § 213 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. ČR na trest odňatia slobody na osem mesiacov a súhrnný trest odňatia slobody na šesťnásť mesiacov (spolu 24 mesiacov) za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom tomuto právoplatným trestným príkazom Okresného súdu Plzeň-mesto z 2. mája 2006, sp. zn. 3 T 43/2006.

Okresný súd Plzeň-město 14. januára 2008 vydal príkaz na dodanie odsúdeného P. do výkonu trestu, avšak pobyt odsúdeného na území Českej republiky nebol zistený, v dôsledku toho potom súd Českej republiky vydal európsky zatýkací rozkaz.

V. P. bol zadržaný na území Slovenskej republiky 16. augusta 2011 o 6.45 hod. a v zmysle zákona o EZR Krajská prokuratúra v Košiciach 17. augusta 2011 podala na tamojší krajský súd návrh na vzatie vyžiadaného V. P. do vydávacej väzby; krajský súd potom rozhodol vyhovením návrhu prokuratúry.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, následne prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach vykonala v zmysle § 19 ods. 1 zák. o európskom zatýkacom rozkaze predbežné vyšetrovanie a zisťovala, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Vyžiadanú osobu V. P. za tým účelom zákonným spôsobom, za prítomnosti ustanoveného obhajcu vypočula dňa 26. augusta 2011, oboznámila ho s obsahom európskeho zatýkacieho rozkazu, doručila mu jeho overenú fotokópiu s prekladom a súčasne ho v plnom rozsahu poučila o právach vyžiadanej osoby, osobitne v súlade s požiadavkou zákonodarcu uvedenú v ustanovení § 22 ods. 5 k uplatneniu zásady špeciality. V. P., po porade so svojím obhajcom prehlásil, že nesúhlasí so svojím vydaním do Českej republiky a trvá na uplatnení zásady špeciality v plnom rozsahu.

Na základe horeuvedeného, krajský súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď vyhovel návrhu Krajskej prokuratúry Košice zo dňa 7. septembra 2011 na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s podrobnými dôvodmi uznesenia súdu prvého stupňa ohľadne splnenia podmienok stanovených

vnútroštátnou právnou úpravou pre rozsah použitia európskeho zatýkacieho rozkazu uvedených taxatívne v ustanovení § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o európskom zatýkacom rozkaze.

Zo spisového materiálu vyplýva, že V. P., rod. P. je štátnym občanom Českej republiky, trvale bytom tamtiež. Nenastúpil na výkon trestu uloženého súdom v Českej republike, zdržiaval sa na území Slovenskej republiky, teda na území iného štátu, čím tieto skutočnosti plne odôvodňovali obavu, že by v prípade jeho ponechania na slobode mohlo dôjsť k zmareniu účelu konania o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Skutočnosť, že V. P. žije s družkou, ktorá očakáva dieťa, nie je takou zákonnou prekážkou, pre ktorú by nemal byť odovzdaný na Českej republiky na výkon uloženého trestu odňatia slobody. Najvyšší súd len dodáva, že námietkou sťažovateľa týkajúcej sa premlčania výkonu trestu sa zaoberal už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom predchádzajúcom uznesení zo dňa 31. augusta 2011, sp. zn. 3 Tost 26/2011, na strane č. 2, kde je podrobne rozvedená v písomných dôvodoch citovaného uznesenia.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti najvyšší súd nepovažoval za dôvodné a opodstatnené sťažnostné námietky V. P., rod. P., a preto jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. októbra 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vyhotovila: JUDr. Gabriela Šimonová

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Císarová